

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Υπόθεση αρ. 716/2017

5 Δεκεμβρίου, 2023

[Α. ΖΕΡΒΟΥ, Δ.Δ.Δ.]

Αναφορικά με το Άρθρο 146 του Συντάγματος

Μεταξύ:

EMANUEL AYOUN

Αιτητής,

ΚΑΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

Α. Παπαμιχαήλ (κα) και Μ.Σ. Σισαμάκη (κα), για Α & Α Κ. Αιμιλιανίδης,

Κ. Κατσάρος και Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για την αιτήτρια.

Φ. Χριστοφίδης, για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί Δ.Ε.Π.Ε.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. ΖΕΡΒΟΥ, Δ.Δ.Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής αμφισβητεί την απόφαση της καθ' ης η αίτηση, η οποία του κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 01.03.2017 και με την οποία του επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000 και πενταετής απαγόρευση άσκησης δραστηριότητας σχετικής με τον χρηματοοικονομικό τομέα.

Τα ουσιώδη για την παρούσα προσφυγή γεγονότα, ως αυτά περιγράφονται στην Ένσταση και προκύπτουν από τον διοικητικό φάκελο, έχουν ως ακολούθως:

Η εταιρεία AMFF Ltd (εφεξής η «εταιρεία»), με επιστολή της ημερομηνίας 10.06.2015, υπέβαλε στην καθ' ης η αίτηση, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 32(1) του περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου (Ν.144(I)/2007)¹, ως ίσχυε τότε, γνωστοποίηση για τον διορισμό του αιτητή ως Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβούλου και Ανώτερου Διευθυντικού Στελέχους της εταιρείας.

¹ 32.-(1) Η ΚΕΠΕΥ οφείλει να γνωστοποιεί στην Επιτροπή κάθε επικείμενη μεταβολή στα πρόσωπα που πραγματικά τη διευθύνουν και να της παρέχει όλες τις πληροφορίες, που είναι αναγκαίες για να εκτιμήσει εάν τα νέα πρόσωπα που θα διοριστούν διαθέτουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας και πείρας, τουλάχιστον ένα μήνα πριν επέλθει η μεταβολή.

Η καθ' ης η αίτηση, σε συνεδρία της ημερομηνίας 30.11.2015, αποφάσισε δυνάμει του άρθρου 38 του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Νόμου (Ν.73(Ι)/2009), να καλέσει τον αιτητή, την εταιρεία και ακόμα ένα πρόσωπο σε γραπτές παραστάσεις για ενδεχόμενη μη συμμόρφωσή τους με το άρθρο 139(2) του Ν.144(Ι)/2007.

Με επιστολή ημερομηνίας 10.03.2016, η οποία απεστάλη στον αριθμό τηλεομοιότυπου (φαξ) της εταιρείας, η καθ' ης η αίτηση κάλεσε τον αιτητή να υποβάλει γραπτές παραστάσεις εντός προθεσμίας 15 ημερών.

Με την εν λόγω επιστολή η Επιτροπή, αφενός, επεσήμανε στον αιτητή ότι έχει τη διακριτική ευχέρεια να τον καλέσει, ή να δεχθεί αίτημά του, για προφορικές παραστάσεις σε περίπτωση που αυτές απαιτούνται, κατά την απόλυτη κρίση της και, αφετέρου τον πληροφόρησε για την αρμοδιότητά της να επιβάλει τις προβλεπόμενες στο άρθρο 141 του Ν.144(Ι)/2007 κυρώσεις αναφορικά με τη διερευνώμενη παράβαση, η οποία, ως αναφέρεται στην επιστολή, ενδέχεται να συνιστά και ποινική παράβαση κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 139(2) και 140 του Νόμου.

Με επιστολές ίδιας ημερομηνίας, 10.03.2016, κλήθηκαν επίσης σε γραπτές παραστάσεις το τρίτο διερευνώμενο πρόσωπο και η εταιρεία, η

οποία υπέβαλε τις γραπτές παραστάσεις της με επιστολές, με ημερομηνίες 24.03.2016, 04.04.2016 και 05.04.2016. Ο αιτητής δεν υπέβαλε οποιεσδήποτε γραπτές παραστάσεις.

Σε συνεδρία της ημερομηνίας 06.02.2017 η καθ' ης η αίτηση κατέληξε ότι, ως προς την εταιρεία και το τρίτο πρόσωπο, δεν διαπιστώνεται μη συμμόρφωση με το άρθρο 139(2) του Νόμου, ενώ ως προς τον αιτητή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση, αναφέροντας τα ακόλουθα στα σχετικά πρακτικά:

«Η Επιτροπή αποφάσισε ότι ο κ. Ε Α. δεν συμμορφώνεται με το άρθρο 139(2) του περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου του 2007, ως εκάστοτε ισχύει (' ο Νόμος'), καθότι παρείχε ψευδή ή/και παραπλανητικά στοιχεία στο προσωπικό ερωτηματολόγιο (Έντυπο 144-03-02) που είχε συμπληρώσει και υποβλήθηκε στην Επιτροπή με τη γνωστοποίηση της εταιρείας AMFF Ltd ('η Εταιρεία') για διορισμό του στη θέση του Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβούλου και Ανώτερου Διευθυντικού Στελέχους ('part of 4-eyes') αυτής.

Σύμφωνα με το άρθρο 139(2) του Νόμου: (2) Η παροχή ψευδών, ή παραπλανητικών πληροφοριών ή στοιχείων ή εγγράφων ή εντύπων, ή η απόκρυψη ουσιώδους πληροφορίας από οποιαδήποτε αίτηση ή γνωστοποίηση που υποβάλλεται στην Επιτροπή, ή εντός οποιοσδήποτε άλλης διαδικασίας που προνοείται στον παρόντα Νόμο και στις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες οδηγίες, καθώς και στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/2006, αποτελεί, επιπρόσθετα από παράβαση η οποία υπόκειται σε διοικητική κύρωση κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 141, και ποινικό αδίκημα το οποίο τιμωρείται δυνάμει του άρθρου 140, χωρίς επηρεασμό του άρθρου 25.»

Η Επιτροπή κατέληξε στη λήψη της πιο πάνω απόφασης αφού έλαβε υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία/γεγονότα:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 139(1) του Νόμου: «(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο έχει υποχρέωση δυνάμει του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων οδηγιών, καθώς και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006, να υποβάλλει ή γνωστοποιεί στην Επιτροπή, ή να δημοσιοποιεί, ή να ανακοινώνει δημόσια, οποιεσδήποτε πληροφορίες, στοιχεία, έγγραφα ή έντυπα οφείλει να μεριμνά και να εξασφαλίζει την ορθότητα, πληρότητα και ακρίβεια τους.»
2. Η Εταιρεία, με επιστολή της ημερομηνίας 10.6.2015, υπέβαλε στην Επιτροπή γνωστοποίηση, δυνάμει του άρθρου 32(1) του Νόμου για το διορισμό του κ. Ε. Α. στη θέση του Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβούλου και Ανώτερου Διευθυντικού Στελέχους ('part of 4-eyes'), προσκομίζοντας το προσωπικό του ερωτηματολόγιο (Έντυπο 144-03-02).
3. Στο προσωπικό του ερωτηματολόγιο (Έντυπο 144-03-02), ο κ. Α. δήλωσε ότι είχε εργαστεί στην ΚΕΠΕΥ iForex (Cyprus) Ltd (μετονομάστηκε σε iCFD Ltd στις 04/09/2015) από το Σεπτέμβριο του 2009 μέχρι τον Αύγουστο του 2013 ως 'Account Manager'.
4. Προς επιβεβαίωση του ισχυρισμού του κ. Αγουιν, η Επιτροπή επικοινωνήσε, με ηλεκτρονικό μήνυμα ημερομηνίας 7.7.2015, με τον κ. [...], Γενικό Διευθυντή της εταιρείας iForex (Cyprus) Ltd, ο οποίος δήλωσε ότι ο κ. Ε. Α. ουδέποτε εργαστήκατε στην εταιρεία iForex (Cyprus) Ltd.
5. Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ο κ. Ε. Α. παρείχε ψευδή ή/και παραπλανητικά στοιχεία αναφορικά με την προηγούμενη, εργοδότηση του στο προσωπικό ερωτηματολόγιο (Έντυπο 144-03-02) που είχε συμπληρώσει και υποβλήθηκε στην Επιτροπή με τη γνωστοποίηση της Εταιρείας για διορισμό του στη θέση του Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβούλου και Ανώτερου Διευθυντικού Στελέχους ('part of 4-eyes') αυτής.

Η Επιτροπή αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 141(1) του Νόμου, όπως επιβάλει στον κ. Ε. Α. διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000 για τη μη συμμόρφωση του με το άρθρο 139(2) του Νόμου.

Για τον καθορισμό του ύψους του διοικητικού προστίμου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τους ακόλουθους παράγοντες:

1. Τη σοβαρότητα που αποδίδει ο νομοθέτης σε παραβάσεις αυτού του είδους, η οποία αντικατοπτρίζεται από τη μέγιστη διοικητική κύρωση που προέβλεψε για παραβάσεις του άρθρου 139(2) του Νόμου, στο άρθρο 141(1) του ιδίου Νόμου, ήτοι €350.000.
2. Τη βαρύτητα που αποδίδεται στη διασφάλιση του ότι τα πρόσωπα που υπόκεινται στην εποπτεία της Επιτροπής συμμορφώνονται πλήρως με τις πρόνοιες του Νόμου και των σχετικών Οδηγιών.
3. Τη σοβαρότητα που αποδίδεται στο γεγονός ότι τα στοιχεία που υποβάλλονται στην Επιτροπή πρέπει να είναι ορθά και μη ψευδή ή παραπλανητικά για διασφάλιση του ελέγχου συμμόρφωσης των εποπτευόμενων της Επιτροπής με τις δια νόμου υποχρεώσεις τους.
4. Ως μετριαστικούς παράγοντες, το γεγονός ότι:
 - Τα ψευδή ή/και παραπλανητικά στοιχεία που παρείχε ο κ. Α. στο ερωτηματολόγιο τους φαίνεται να αφορούσαν μόνο το θέμα της προηγούμενης εργοδότησης.
 - Ο κ. Α. δεν έχει υποπέσει σε όμοια παράβαση στο παρελθόν.

Περαιτέρω η Επιτροπή, με βάση την εξουσία που της παρέχεται από το άρθρο 127(2)(δ) του Νόμου και λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της πιο πάνω παράβασης, αποφάσισε όπως απαγορεύσει προσωρινά στον κ. Ε. Α., και συγκεκριμένα για διάστημα πέντε (5) ετών από την κοινοποίηση της απόφασης, την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας σχετικής με το χρηματοοικονομικό τομέα.

Η Επιτροπή σημείωσε ότι, συνέπεια της πιο πάνω απαγόρευσης, δεν είναι δυνατός ο διορισμός του κ. Α. στη θέση του Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβούλου και Ανώτερου Διευθυντικού Στελέχους της Εταιρείας για το οποίο είχε υποβληθεί γνωστοποίηση από την Εταιρεία με επιστολή της ημερομηνίας 10.6.2015.»

Προς αμφισβήτηση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης ο αιτητής εγείρει ως πρώτο λόγο ακύρωσης τον ισχυρισμό ότι αυτή ελήφθη κατά παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και χωρίς να του δοθεί το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης. Ειδικότερα, ο αιτητής διατείνεται ότι ουδεμία προηγούμενη σχέση είχε με την εταιρεία, της οποίας ήταν προτεινόμενος αξιωματούχος και επισημαίνοντας ότι στα στοιχεία επικοινωνίας τα οποία είχε δηλώσει στο προσωπικό του ερωτηματολόγιο είχε σημειώσει ότι δεν διαθέτει τηλεομοιότυπο, υποβάλλει ότι η επιστολή με την οποία είχε κληθεί σε παραστάσεις απεστάλη σε στοιχείο επικοινωνίας το οποίο ουδεμία σχέση είχε με τον ίδιο και σε μέσο το οποίο ο ίδιος είχε δηλώσει ότι δεν είναι διαθέσιμο. Επιπλέον, θεωρεί ότι το δικαίωμα ακρόασης παραβιάστηκε, αφενός, λόγω της σύνταξης της επιστολής, με την οποία είχε κληθεί σε παραστάσεις, στην ελληνική γλώσσα, ήτοι σε γλώσσα μη καταληπτή από τον ίδιο και, αφετέρου, επειδή η καθ' ης η αίτηση δεν τον κάλεσε σε προφορική ακρόαση αλλά τον υποχρέωσε να υποβάλει γραπτώς τις θέσεις του.

Σε συνέχεια του πρώτου λόγου ακύρωσης ο αιτητής υποβάλλει ακολούθως ότι, εφόσον η καθ' ης η αίτηση δεν είχε σε κανένα στάδιο

ενώπιόν της τις θέσεις του, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί ως προϊόν έλλειψης δέουσας έρευνας και συνακόλουθα πλάνης περί τα πράγματα.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης ο αιτητής διατείνεται ότι η απόφαση της καθ' ης η αίτηση να του επιβάλει, εκτός από διοικητικό πρόστιμο, και πενταετή απαγόρευση άσκησης δραστηριότητας σχετικής με τον χρηματοοικονομικό τομέα, έχει ληφθεί καθ' υπέρβαση εξουσίας καθότι, συμφώνως του άρθρου 139(2) του Ν.144(Ι)/2007, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση του εν λόγω άρθρου, η εξουσία της καθ' ης η αίτηση περιορίζεται στην επιβολή των διοικητικών κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 141 του Νόμου. Εν πάση δε περιπτώσει, με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο ακύρωσης, ο αιτητής υποβάλλει ότι η απόφαση για πενταετή απαγόρευση άσκησης δραστηριότητας σχετικής με τον χρηματοοικονομικό τομέα ελήφθη κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει τους ισχυρισμούς του αιτητή και αντιτείνει ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη έχει ληφθεί νόμιμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και

τις αρχές του διοικητικού δικαίου, αφού στον αιτητή είχε δοθεί το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, το οποίο ο ίδιος επέλεξε να μην ασκήσει, μη υποβάλλοντας γραπτές παραστάσεις, γεγονός το οποίο δεν εμπόδιζε την καθ' ης η αίτηση να προχωρήσει στην εξέταση της υπόθεσης. Η δε απόφαση της καθ' ης η αίτηση ήταν το αποτέλεσμα δέουσας έρευνας και εντός των εκ του νόμου εξουσιών της.

Αξιολογώντας τις εκατέρωθεν θέσεις και ισχυρισμούς ως προς τον πρώτο λόγο ακύρωσης θα πρέπει καταρχάς να επισημάνω ότι ο αιτητής, ο οποίος έχει και το σχετικό βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του, δεν αμφισβητεί με την προσφυγή του ούτε ήγειρε οποιονδήποτε ισχυρισμό ότι δεν παρέλαβε ο ίδιος την επιστολή, ημερομηνίας 10.03.2016, με την οποία είχε κληθεί να υποβάλει τις γραπτές παραστάσεις του. Ούτε αμφισβητεί ότι η εν λόγω επιστολή, πράγματι, απεστάλη στην εταιρεία και παραλήφθηκε από αυτήν. Ορθώς δε επισημαίνει ο ευπαίδευτος δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση πως ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ουδεμία προηγούμενη σχέση είχε με την εταιρεία και ότι η επιστολή απεστάλη σε στοιχείο επικοινωνίας το οποίο ουδεμία σχέση είχε με τον ίδιο, δεν συμβαδίζει με τα στοιχεία που ήταν ενώπιον της καθ' ης η αίτηση και διαπιστώνονται από τον διοικητικό φάκελο, εφόσον ο ίδιος ο

αιτητής είχε δηλώσει ότι εργαζόταν στην εταιρεία κατά τον ουσιώδη χρόνο ως Ανώτατος Διευθυντής Επιχειρήσεων. Επιπλέον, ορθώς ο κ. Χριστοφίδης υπογραμμίζει το γεγονός ότι και η προσβαλλόμενη απόφαση, επίσης συνταγμένη στην ελληνική γλώσσα, κοινοποιήθηκε με τον ίδιο τρόπο στον αιτητή, ο οποίος έλαβε γνώση αυτής και προχώρησε στην αμφισβήτησή της με την παρούσα προσφυγή. Ως εκ τούτου, επαναλαμβάνοντας ότι ο αιτητής δεν ισχυρίζεται ότι δεν παρέλαβε την επίδικη επιστολή και λαμβάνοντας υπόψη ότι, όχι μόνο η προσφυγή, αλλά και οι λόγοι ακυρότητας πρέπει να προβάλλονται μετ' εννόμου συμφέροντος για να είναι παραδεκτοί (**Αναστασίου v ΚΟΤ (1996) 4Δ ΑΑΔ 2440, Αναστασίου v. Δήμου Παραλιμνίου (2000) 3 ΑΑΔ 339, Γρουτίδη v Δημοκρατίας, Αναθ. Έφεση αρ. 220/12, ημερ. 18.09.2019**), καταλήγω ότι το δικαίωμα ακρόασης δεν παραβιάστηκε εν προκειμένω από την αποστολή της επιστολής στο τηλεομοιότυπο της εταιρείας, με την οποία ο αιτητής δεν είχε απλώς μια υπαλληλική σχέση αλλά βρισκόταν υψηλά στην ιεραρχία της, κοινοποίηση η οποία ευλόγως κρίθηκε από την καθ' ης η αίτηση ως πιο πρόσφορη από την ταχυδρόμηση της επιστολής στη δηλωθείσα από τον αιτητή διεύθυνση στο Ισραήλ.

Υπενθυμίζοντας τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η ακρόαση του ενδιαφερομένου δεν είναι απαραίτητο να γίνεται προφορικά και ότι είναι αρκετό, αν ζητηθεί από αυτόν, να εκθέσει γραπτώς τις απόψεις του, εκτός αν ο νόμος ορίζει το αντίθετο (**άρθρο 43(4) του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, Ν.158(I)/99**), ορθή κρίνω και τη θέση του ευπαιδευτου δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι, συμφώνως του άρθρου 38(4) του Ν.73(I)/2009², η κλήση προσώπου ή η αποδοχή αιτήματός του για προφορικές παραστάσεις είναι δυνητική για την Επιτροπή και ο αιτητής, όχι μόνο δεν αιτήθηκε να υποβάλει προφορικές παραστάσεις, αλλά επέλεξε να μην υποβάλει ούτε γραπτές παραστάσεις, παρά το γεγονός ότι, με την επιστολή ημερομηνίας 10.03.2016, πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή έχει τη διακριτική ευχέρεια να τον καλέσει ή να δεχθεί αίτημά του για προφορικές παραστάσεις, σε περίπτωση που αυτές απαιτούνται. Η εν λόγω δε πρόνοια του άρθρου 38 του Ν.73(I)/2009, διακρίνει την παρούσα περίπτωση από τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Διοικητικού Δικαστηρίου στην **Αυτέννα Λτδ v Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, Υπό. Αρ. 1873/2012, ημερ.**

² 38.-(4) Η Επιτροπή δύναται να καλέσει πρόσωπο ή να δεχτεί αίτημά του για προφορικές παραστάσεις, σε περίπτωση που αυτές απαιτούνται, για την επεξήγηση των γραπτών παραστάσεων που έχουν ήδη υποβληθεί.

31.01.2019, στην οποία αποφασίστηκε ότι ο εκεί επίδικος Κανονισμός (Κανονισμός 42(6)(β) της Κ.Δ.Π. 10/2000), παρέιχε το δικαίωμα στον επηρεαζόμενο, εάν ο ίδιος το επιθυμούσε, να ακουστεί προφορικά στην ακρόαση της υπόθεσής του.

Ούτε η θέση του αιτητή πως παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης λόγω της σύνταξης της επιστολής ημερομηνίας 10.03.2016 στην ελληνική γλώσσα ευσταθεί, δοθέντος ότι η ελληνική είναι, συμφώνως του Άρθρου 3 του Συντάγματος, επίσημη γλώσσα της Δημοκρατία και ουδεμία ρητή συνταγματική ή νομοθετική πρόνοια δεν επέβαλλε η επιστολή να συνταχθεί στη γλώσσα του αιτητή (***Hassan Alhamiyan v Δημοκρατίας (2006) 3 ΑΑΔ 590***).

Επισημαίνοντας, ακολούθως, ότι ο αιτητής δεν αμφισβητεί τα ευρήματα της καθ' ης η αίτηση ως προς τα ψευδή στοιχεία, τα οποία είχε δηλώσει, ούτε την έρευνα που διεξήχθη προς το σκοπό αυτό, απορρίπτω και τον ισχυρισμό του αιτητή περί έλλειψης δέουσας έρευνας και πλάνης περί τα πράγματα, ισχυρισμό τον οποίο ο αιτητής περιορίζει στη διασύνδεση με την ισχυριζόμενη παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης. Επισημαίνοντας ότι το δικαίωμα ακρόασης έγκειται στην παροχή της

ευκαιρίας στον ενδιαφερόμενο να αναπτύξει τις απόψεις του, χωρίς να απαιτείται η ακρόαση να λάβει πράγματι χώρα (**Π.Δ. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο**³), αποδέχομαι ως ορθή τη θέση του ευπαιδευτού δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι η υποχρέωση της καθ' ης η αίτηση, συμφώνως του άρθρου 38 του Ν.73(Ι)/2009, ήταν να καλέσει τον αιτητή σε γραπτές παραστάσεις, με τον αιτητή να διατηρεί το δικαίωμα και την επιλογή να μην υποβάλει οποιεσδήποτε παραστάσεις⁴. Ως εκ τούτου, η επιλογή του αιτητή να μην υποβάλει γραπτές παραστάσεις δεν καθιστά την έρευνα της καθ' ης η αίτηση ελλιπή ούτε την προσβαλλόμενη απόφαση πεπλανημένη.

Ως προς την ισχυριζόμενη από τον αιτητή υπέρβαση των εξουσιών της καθ' ης η αίτηση, η οποία εκτός από το διοικητικό πρόστιμο για τη διαπιστωθείσα παράβαση του άρθρου 139(1) του Ν.144(Ι)/2007 του επέβαλε και πενταετή απαγόρευση άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας σχετικά με τον χρηματοοικονομικό τομέα, θα πρέπει να υπομνησθεί ότι, συμφώνως του άρθρου 127(2)(δ) του Νόμου, το

³ Έβδομη Αναθεωρημένη Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014, παρ. 628.

⁴ 38.-(2) Πρόσωπο, στο οποίο κοινοποιείται έγγραφο με βάση το εδάφιο (1) έχει το δικαίωμα, εντός προθεσμίας την οποία τάσσει η Επιτροπή και η οποία δύναται να είναι μεταξύ τριών και είκοσι μίας ημερών από την εν λόγω κοινοποίηση, να προβεί σε γραπτές παραστάσεις προς την Επιτροπή.

οποίο ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο και το οποίο καθόριζε τις εξουσίες των Εποπτικών Αρχών:

«(2) Επιπρόσθετα των εξουσιών της Επιτροπής που καθορίζονται στον περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (Σύσταση και Αρμοδιότητες) Νόμο, η Επιτροπή έχει τις ακόλουθες εξουσίες:

[...]

(δ) να απαγορεύει προσωρινά την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας».

Συνακόλουθα, δεν διαπιστώνω υπέρβαση των εξουσιών της καθ' ης η αίτηση, η οποία έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει του ισχύοντος κατά τον ουσιώδη χρόνο νομοθετικού πλαισίου, που της παρείχε την εξουσία της επιβολής της επίδικης προσωρινής απαγόρευσης. Ούτε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας διαπιστώνω, η οποία να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου. Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της διαπιστωθείσας από τον αιτητή παράβασης, η οποία λήφθηκε υπόψη κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, οι επίδικες κυρώσεις κρίνονται ανάλογες προς την ενέργεια του αιτητή να παράσχει ψευδείς πληροφορίες και στοιχεία, σχετικά με την εκ μέρους του άσκηση δραστηριότητας στον χρηματοοικονομικό τομέα.

Δοθέντος ότι ο αιτητής δεν έχει καταδείξει οιονδήποτε βάσιμο λόγο ακύρωσης, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, με έξοδα €1.700 πλέον ΦΠΑ, υπέρ της καθ' ης η αίτηση.

A. ZEPBOY, Δ.Δ.Δ.